

K NOZ § 1028:**§ 1028**

Jsou-li hranice mezi pozemky neznatelné nebo pochybné, má každý soused právo požadovat, aby je soud určil podle poslední pokojné držby. Nelze-li ji zjistit, určí soud hranici podle slušného uvážení.

Komentáře

11/06/2013 / ADMINISTRÁTOR

Důvodová zpráva k § 1024 až 1028

0 0 0

27/03/2018 / Petr Bělovský

Určení hranic pozemků v římském...

0 0 0

13/11/2017 / Admin Tým

§ 239 vládního návrhu...

0 0 0

07/04/2018 / Petr Bělovský

Corpus Iuris Civilis

0 0 0

URČENÍ HRANIC POZEMKŮ V ŘÍMSKÉM PRÁVU

27/03/2018 / Petr Bělovský

Pro případ, že přesná hranice mezi dvěma polními pozemky je nejasná zavedlo římské právo *actio finium regundorum* (již zákonem XII desek), tzv. mezní žalobu. Oproti úpravě občanského zákoníku, jenž nařizuje, aby sporné hranice určil soud, povolávalo římské právo pro určení hranic specializované rozhodce, jež byli vybíráni z řad zeměměřičů (*agrimensores*). Ti se měli v první řadě řídit svými profesními znalostmi a pozemkovými předpisy. Jelikož mezi polními pozemky musel být vždy mezní pruh o šířce pěti stop (cca 1,5 m), byl předmětem sporu (*controversia de fine*) při žalobě *finium regundorum* právě tento pruh (*confinium*) a nikoli samotná hranice pozemků. Jestliže však spor byl o rozlohu pozemku širšího než pět stop, příslušela klasická *reivindicatio*. Ustanovení občanského zákoníku, jež nařizuje soudu určit hranici dle poslední pokojné držby, je obsahově podobné formulaci římskoprávního držebního interdiktů *uti possidetis*, který přísluší při jakémkoli rušení držby nemovitosti a chrání držitele v dobré víře.

Zatím žádné diskuzní příspěvky